

תפ"ח 70347/06/20 - מדינת ישראל נגד אולג דוליה

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

08 יוני 2021

תפ"ח 70347-06-20 מדינת ישראל נ' דוליה

לפני: כב' סגן הנשיאה, השופט נתן זלוצ'ובר - אב"ד

כב' השופטת דינה כהן

כב' השופט דניאל בן טולילה

המאשימה:

מדינת ישראל

נגד

הנאשם:

אולג דוליה (עצור)

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד ערן צרויה

הנאשם ובא כוחו - עו"ד נועם בונדר

הגב' אלה אושר - מתורגמנית לשפה הרוסית מטעם בית המשפט

גזר דין

הנאשם, יליד 1966, הורשע בתאריך 25.05.21, על פי הודאתו, לאחר שכתב האישום נגדו תוקן במסגרת הסדר, בעבירות של רצח והתפרצות למקום מגורים בכוונה לבצע גניבה או פשע - עבירות לפי סעיפים 300(א) ו-407(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977. יצוין, כי לפני הסדר הטיעון, הנאשם הואשם בביצוע עבירת רצח בנסיבות מחמירות לפי סעיף 300(א)(3) לחוק העונשין.

ב"כ הצדדים עתרו במשותף, במסגרת ההסדר, להטיל על הנאשם עונש של 27 שנות מאסר לריצוי בפועל, מיום מעצרו, מאסר מותנה ולעניין הפיצוי, המאשימה תעתור, כך הוסכם, להטלת הפיצוי המקסימלי על פי חוק, כאשר טיעוני הסנגור לעניין הפיצוי יהיו פתוחים.

במועד הצגת ההסדר צוין שיוגשו תצהירים של בני משפחת המנוחה שמצאה את מותה בעקבות העבירות בהן הורשע הנאשם.

ואלה נסיבות המעשים בגינם הורשע הנאשם, על פי הודאתו במסגרת ההסדר, על פי כתב האישום המתוקן:

במועדים הרלוונטיים לכתב האישום, היה הנאשם בקשר חברות עם איגור קוסיאק והשניים נהגו להיפגש ולבלות יחד.

איגור היה קרוב משפחה של קלרה רבין ז"ל, ילידת 1939, אשר באותה תקופה התגוררה יחד עם בעלה בדירה מסוימת באשדוד.

במועד אשר אינו ידוע במדויק בחודש פברואר 2006 או בסמוך לכך, במהלך מפגש בין הנאשם לבין איגור באשדוד, סיפר איגור לנאשם כי יש לו מכרים שמחזיקים כסף רב בדירתם, והציע לנאשם לפרוץ לדירה יחד עם אחר ולגנוב את הכסף, כשבתמורה יקבל איגור סכום מסוים לאחר הביצוע.

הנאשם הסכים לביצוע התכנית. מספר חודשים לאחר מפגש זה, באחד המפגשים בין הנאשם לבין איגור, הלכו השניים יחד ואיגור הצביע לנאשם על הבניין ועל חלונות הדירה מבחוץ.

בשלב כלשהו, שיתף הנאשם בתכנית את שותפו לדירה, אדם שזהותו ידועה למאשימה.

מספר ימים עובר לאירוע שיפורט בהמשך, נפגשו איגור והנאשם ואיגור סיפר לנאשם כי בעלה של המנוחה נמצא בחו"ל כך שהיא תהיה לבדה בדירה.

לאור האמור לעיל, החליטו הנאשם והשותף להוציא את התכנית לפועל. לשם ביצוע התכנית, בלילה שבין 22.08.2006 לבין 23.08.2006, הגיעו הנאשם והשותף אל הבניין. הנאשם נשא עימו תיק ובתוכו חבל, על מנת לקשור את המנוחה ונשא בכיס מכנסיו סכין מתקפלת.

הנאשם והשותף טיפסו על מסתורי הכביסה ועל הסוגרים של הדירות בבניין, מקומת הקרקע אל הקומה השנייה, פרצו ונכנסו אל הדירה דרך חלון הסלון שלא היה נעול.

באותה עת, המנוחה הייתה לבדה בדירה וישנה על הספה בסלון. השותף חיפש בחדרי הדירה אחר הכסף בזמן שהנאשם עמד בסלון והשגיח על המנוחה שישנה.

בשלב כלשהו, התעוררה המנוחה משנתה, קמה והתקרבה אל הנאשם.

הנאשם, אשר עמד מול המנוחה, שלף את הסכין מכיסו, לחץ על כפתור שפתח את להב הסכין ודקר את המנוחה בבטנה משמאל, בכוונה לגרום למותה.

המנוחה החלה להתמוטט וליפול ארצה והנאשם נמלט מהדירה ושב לביתו.

בהמשך, השותף דקר את המנוחה שש דקירות נוספות וחנק אותה באמצעות חפץ שלחץ בכוח על צווארה כמפורט להלן:

א. דקירה נוספת בבטן משמאל. שני פצעי דקירה בבטן משמאל עם מעבר תעלות הדקירה דרך המעיין, קרום הצפק והמזנטריום.

ב. דקירה בבית החזה עם מעבר תעלת הדקירה דרך קרום הכפורה.

ג. שתי דקירות בחזה עם מעבר תעלת הדקירה דרך הרקמות הרכות. חתך נוסף בחזה בצד ימין.

ד. דקירה בצוואר משמאל עם מעבר תעלת הדקירה דרך שריר הצוואר.

כתוצאה ממעשי הנאשם והשותף כמתואר לעיל, מתה המנוחה. מותה נגרם מהלם תת נפחי, מנוק למזנטריום בעקבות מעבר שתי תעלות דקירה בבטן עם דימום בתוך חלל הצפק. תעלת הלחץ על הצוואר שנגרמה ע"י חפץ מוארך, יכולה לגרום למוות בעצמה או לאיבוד הכרה.

לאחר שהשותף לא מצא כסף בדירה, עזב גם הוא את הדירה, חזר אל הבית בו היה הנאשם וסיפר לו כי לא מצא את הכסף בדירה.

באותו ערב בשעה 19:50 או בסמוך לכך, לאחר שמשפחתה של המנוחה לא הצליחה ליצור עמה קשר, הגיע בנה של המנוחה לדירה ומצא את גופתה מוטלת בסלון.

הנאשם במעשיו כמתואר בעובדות לעיל, בצוותא חדא עם השותף, גרם בכוונה למות המנוחה.

בנוסף הנאשם, במעשיו כמתואר בעובדות לעיל, בצוותא חדא עם השותף, התפרץ למקום המשמש למגורי אדם בכוונה לבצע גניבה או פשע.

במסגרת הטיעונים לעונש ציינה המאשימה, בין היתר, כי הצדדים הגיעו להסדר כפי שפורט לעיל, בשל "בעיה ראייתית" ושכתב האישום תוקן בהתאם לגרסה שמסר הנאשם במהלך החקירה ולפיה, הוא דקר את המנוחה את הדקירה הראשונה בבטנה, בצד שמאל, בכוונה לגרום למותה, כאשר שש הדקירות שבוצעו לאחר מכן, כמו גם החניקה, בוצעו על ידי אחר, שותפו של הנאשם, שאינו בין החיים.

עוד ציינה המאשימה, שנלקח בחשבון שמדובר ברצח שבוצע לפני כ-15 שנה וכן נלקח בחשבון גילו של הנאשם, כך שעונש מוסכם בן 27 שנים הולם את הנסיבות בתיק.

אשר לפיצוי עתרה המאשימה, כאמור, להשית את הפיצוי המקסימלי הקבוע בחוק, בסך 258,000 ₪, פיצוי שיחולק בחלקים שווים בין בעלה האלמן של המנוחה ושני ילדיה.

צוין כי ההסדר הושג לאחר שנשמע חלק ניכר מן הראיות, כי מדובר במנוחה שהיתה דומיננטית בחיי המשפחה והיתה מרכז המשפחה. עוד צוין, שעד היום השבר במשפחה לא התאחה.

מטעם המאשימה הוגשו, כראיות לעונש, שני תצהירים עליהם חתמו נפגעי העבירה - בעלה של המנוחה ולפיו, הוא סובל מסיוטים בלילות, תחושת חוסר אונים ועוגמת נפש.

מתצהיר נפגע העבירה עליו חתם בנה של המנוחה, מר גנדי רבין, עולה כי תקופה ארוכה לאחר רצח אמו הוא לא הצליח לתפקד במישורי חייו השונים, בשל מצבו הנפשי. כמו כן, סבל מבעיות בריאות רבות בשל מצבו הנפשי הרעוע.

הסנגור מצדו, במסגרת הטיעונים לעונש, אף הוא ציין שכתב האישום המתוקן משקף את גרסת הנאשם לאחר ששהה לצדו של המדובר בפניו הודה במעשיו, כפי שפורטו, ובאחריותו למות המנוחה.

לאור נסיבותיו האישיות של הנאשם, העדר עבר פלילי, גיל מבוגר באופן יחסי, עתר הסנגור שבית המשפט יקבל את ההסדר.

אשר לפיצוי הכספי הטעים הסנגור, כי ההלכות ביחס לחוסר רלוונטיות של מצב כלכלי ידועות וכי מצב כלכלי אינו רלוונטי לקביעת הפיצוי, אולם צוין שמדובר במי שלא יוכל לעמוד גם בקביעת פיצוי בסכום נמוך ביותר.

עוד צוין לעניין הפיצוי, כי המנוחה לא היתה המפרנסת של בניה ולכן, ראש הנזק היחיד הרלוונטי הוא הכאב והסבל של קורבנות העבירה ולכן סבר הסנגור, שהפיצוי שייפסק צריך להיות נמוך באופן משמעותי מהסכום המקסימלי שמאפשר החוק.

לפנינו מקרה חמור ומזעזע, בו קיפחה המנוחה את חייה בשל תאוות הבצע של הנאשם וחברו, שגרמו למותה בנסיבות החמורות והקשות, כפי שתוארו לעיל.

המקרה הקשה מחייב ענישה מחמירה.

אשר להסדר אליו הגיעו הצדדים - ההלכה היא כי בבוא בית משפט לבחון סבירותו של הסדר טיעון, ייבדק האם נשמר האיזון הראוי בין התוצאה העונשית אל מול האינטרס הציבורי שבקיומו של ההסדר.

ככלל, בית המשפט ייטה לכבד הסדר טיעון, אלא אם כן חורג הוא ממתחם הסבירות וחזקה על המאשימה ששקלה

עמדתה היטב עובר להסדרתו (ע"פ 1958/98 פלוני נ' מדינת ישראל, פד"י נז"1, 577).

בעניינו, ההסדר אליו הגיעו הצדדים ביחס לתקופת המאסר הינו עונש ראוי בנסיבות העניין, בפרט כאשר מביאים בחשבון את הקשיים הראייתיים שעמדו בבסיסו של ההסדר, כפי שעמד על כך ב"כ המאשימה במסגרת טיעוניה.

אשר לפיצוי - כבר נקבע שיכולת כלכלית אינה השיקול היחיד בקביעת גובה הפיצוי ויש להתחשב בשיקולים נוספים, כגון הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, נסיבות ביצועה ומדיניות הענישה הנהוגה וכן, שבפיצוי הפלילי מתקיימת גם תכלית חברתית-דיונית הנובעת מאופיים האזרחי כסעד מידי וכמנגנון גבייה נוסף לנפגעי העבירה.

ועוד נקבע: **"סבורני כי אין זה המקום לסטות מהכלל הנהוג והמקובל בתיקי רצח ויש לחייב במלוא הפיצוי האפשרי הקבוע בחוק ואין כל טעם ונימוק, ולו הקלוש, לשנות מכך בעניינו"** (ראה תפ"ח 4283-02-18 מדינת ישראל נ' אמארה, מחוזי חיפה (החלטה מיום 10.03.21), ע"פ 4919/14 שמעון אזולאי נ' מדינת ישראל פסקה 47(06.03.17), וכן רע"פ 9727/05 פלוני נ' מדינת ישראל (8807)).

אשר לפיצוי - אנו סבורים שיש לקבל את עתירת המאשימה.

עוד מצאנו לנכון, במקרה ייחודי זה, לציין כי הרצח בוצע בשנת 2006 ושנים רבות לא היה בידי המשטרה קצה חוט לפענוח המקרה הקשה. המשטרה לא זנחה את החקירה גם בחלוף שנים רבות ופעלה ללא לאות במשך השנים לפענוח תיק זה. בחלוף השנים ובשל התקדמות מדעית-טכנולוגית, D.N.A מיטוכונדרי, ופעולות חקירה נוספות בהן נקטה המשטרה, בין היתר השגת D.N.A של הנאשם עצמו, התאפשר מעצרו של הנאשם, והיתר כבר פורט בכתב האישום ובהכרעת-הדין.

טוב ונכון פעלה המשטרה, שכמצופה ממנה, לא זנחה את חקירת התיק ופעלה במשך 14 שנים להבאת האשם לדין.

אשר על כן, לאור מכלול הנסיבות שפורטו, אנו סבורים כי ההסדר אליו הגיעו הצדדים מצוי במתחם הסבירות ולכן נכבדו.

אנו דנים את הנאשם לעונשים הבאים:

1. 27 שנות מאסר בפועל, מיום מעצרו בתיק זה - 24.05.20.

2. 18 חודשי מאסר על תנאי, למשך 3 שנים מהיום, שהנאשם לא יעבור כל עבירת אלימות מסוג פשע או עבירת רכוש מסוג פשע.

3. הנאשם יפצה את נפגעי העבירה (בעלה של המנוחה - מר נחום רבין, בניה של המנוחה - אלכסנדר וגנדי רבין) בסכום כולל של 258,000 ₪, שיחולק בחלקים שווים בין נפגעי העבירה האמורים.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום מהיום.

ניתן והודע היום כ"ח סיוון תשפ"א, 08/06/2021 במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה, שופט

דינה כהן, שופטת

נתן זלוצ'ובר, סגן נשיאה

הוקלדעלידידנההרוש